

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania A. S.A. w Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z udziałem T. S. Ć., D. P., M. N., E. L., W. W., M. K., D. K., A. L., Ł. S., P. K. o
ustalenie obowiązku ubezpieczenia społecznego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 13
lutego 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 6 lutego 2018 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z 6 lutego 2018 r. oddalił apelację A. S.A. w Z. od wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z 31 maja 2017 r., który oddalił jej odwołania od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W., stwierdzających, że wskazani zainteresowani podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u płatnika (skarżącej Spółki) oraz określających podstawy wymiaru składek.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Zagadnienie to ujęto w następujących pytaniach: Czy zasada ekonomii procesowej ma pierwszeństwo przed zasadą prawdy materialnej? oraz czy Sąd drugiej instancji obowiązany jest rozważyć i omówić w uzasadnieniu swojego wyroku wszystkie zarzuty apelacji

odnoszące się do ustaleń faktycznych, w sytuacji gdy podziela ustalenia dokonane przez Sąd pierwszej instancji – w związku z tym – czy wynikający z art. 378 § 1 k.p.c. nakaz rozważenia zarzutów apelacji, nie pociąga za sobą obowiązku przeprowadzenia przez Sąd drugiej instancji własnej oceny materiału dowodowego w zakresie zgłoszonego zarzutu, której podstawy powinny zostać ujawnione w uzasadnieniu wyroku?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia zasadnej podstawy przedsądu i dlatego nie został uwzględniony.

Sformułowane kwestie osobno ani razem nie mają rangi istotnego zagadnienia prawnego, które ma na uwadze art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W krótkim uzasadnieniu wniosku skarżący wskazuje na określoną wykładnię osadzoną w orzecznictwie, co dowodzi, że nie występuje problem wykładni i stosowania prawa przez sąd drugiej instancji. Innymi słowy pytania nie ujawniają nowej kwestii proceduralnej, która otwierałaby problemy wykładnicze na poziomie rozpoznawania apelacji i zarazem sprawy przez sąd drugiej instancji.

Istotne zagadnienie prawne nie może być też redukowane do wyrażania przez Sąd Najwyższy akceptacji dla wykładni proponowanej przez strony. Nie występuje bowiem wówczas istotny problem prawny. W przeciwnym razie funkcja pierwszej podstawy przedsądu nie miałaby granic i postępowanie kasacyjne stałoby się kolejną (powszechną) instancją.

Uprawnione jest ponadto stwierdzenie, że sformułowane we wniosku pytania są bardzo ogólne. Tak samo ogólne mogą być odpowiedzi na te pytania, a których udzielanie w tym przypadku nie jest konieczne.

Z podobnych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił już przyjęcia skarg kasacyjnych skarżącej Spółki o takiej samej treści wniosków, uznając, że nie przedstawiają istotnych zagadnień prawnych – postanowienia z 13 listopada 2019 r., III UK 425/18 i z 14 listopada 2019 r., III UK 466/18.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

